

mică în forțe scurră timp; înse lipsa de provisiuni, apropierea iernei, și defectiunea Armenilor îl constrinseră a se întorce în apoi. Mai pre urmă (R. 719) prin pierea iernei, și defectiunea Armenilor îl constrinseră a se întorce în apoi. Mai pre urmă (R. 719) prinse pre regele Armenilor și lă duse la Alessandria în triumf. Totă de o dată dechiără pre Cesarione (fiulă Cleopatrei) de fiulă legitimă allă lui Cesare (spre a nemiă pretensiunile lui Octaviană, fiului adoptivă) și puăină după aceea trămise Octavietta carte de despărțire (R. 721).—Senatulă veăină că Antoniuă e captivată de Cleopatra care spera se și supună printr'insulă imperiulă romană, îi dechiără resbellă. Antoniuă în locă de a trece repede în Italia și de a supprinde pre adversariulă cellă încă nearmată, perdă cellă mai bună timpă în desfrânări cu Cleopatra, care lă însoăi în Grecia, și cândă Octaviană se arretă pre marea ionică cu o flotă condusă de Agrippa, determină după voină Cleopatrei se se bată pre apă. M. Agrippa căstigă pentru Octaviană decisiva bătaliă de la promontoriulă Actiuă (2 Sep R. 722). Cleopatra și Antoniuă fugiră în Egiptă înainte de a se decide bătalia, flota loră se arse, armata, de pre uscată se suppose invingătoriului. După acăsta, Octaviană trecă în Suria (R. 723), attacă din partea aceea Egiptulă, și constrinse chiară pre Cleopatra se lă libere de adversariulă seu. Cleopatra trămise la Antoniuă, care fu delăssată de cōtră flotă și de cōtră căllărimea sa, se i spună că ea s'a uccisă, în urma căreia se străpunse ellă însuși. Cleopatra puse în lucrare tōtă artea sa spre a prinde și pre Octaviană cu grațiile selle, érá veăină că inășertă se fatigă, și înțelegină că Octaviană are de scopă se o ducă la Roma înaintea carrului de triumfă, își scurtă și ea vieăția prin muscătura de viperă. Egiptulă se prefăcă în provinciă romană. a. R. 723.—Octaviană se întorse la Roma în anulă R. 724, și celebră ună